

hos den højtærede Handelsminister. Han havde sikkert ikke tænkt sig den Vending. Nu ved jeg jo ikke, hvad der ligger bagved den socialdemokratiske Kovending. Det er jo nemlig givet, at det ærede Partis Medlemmer af dette høje Ting ikke har faaet deres Vælgeres Sanktion til denne Kolbøtte, den staar paa det ærede Partis Medlemmers egen Regning og Risiko. Jeg mener, at denne Stilling fra Socialdemokratiets Side er en ret gennemskuelig Taktik, men det vil sikkert vise sig i den Rigsdagssamling, der kommer, hvad der ligger bagved den Månøvre, som Socialdemokratiet her har foretaget.

Det Resultat, som er kommet ud af denne Rigsdagssamling i Retning af at ophjælpe Erhvervene, er jo ganske overordentlig pauvert. Jeg vil jo ikke antage, at den højtærede Handelsminister vil mene, at alle de Nedskæringsforslag, som er vedtaget, skulde kunne virke til Ophjælpning af Erhvervene, de maatte vel snarest virke i modsat Retning, gennem den Forringelse af Købeevnen, som er en Følge af disse Forslags Gennemførelse. Tilbage bliver da i Virkeligheden kun dette, at man har faaet gennemført en Fragnedsættelse til Lettelse af Erhvervene, og at man har faaet gennemført en ret minimal Lettelse af Skatterne gennem Tilbagebetalingen af den for meget erlagte Valutaskat. Dette forekommer mig at være et overordentlig ringe Resultat af de Bestræbelser, den højtærede Regering har gjort sig for at ophjælpe vore Erhverv.

Jeg vil gerne have Lov til at sige til den højtærede Regering, at jeg tror, Befolkningen — og med Rette — havde ventet, at den højtærede Regering vilde have gjort i det mindste Forsøg paa at skabe en Samling her i den høje Rigsdag, en Samling om at træffe Foranstaltninger til Ophjælpning af de danske Erhverv, og jeg tillader mig paa det bestemteste at hævde, at man var berettiget til at tro dette efter den Programudtalelse, som den højtærede Statsminister fremsatte. Resultatet foreligger nu, og det er af den Art, at Folk Landet over med Rette kan sige, at den siddende Regering kun har haft øet for Øje, nemlig at skaffe en bedre og sundere Økonomi til Veje i vor Statshusholdning, men alle de andre Løfter, Regeringen har afgivet, har den ikke holdt.

Jeg misunder ikke Regeringen denne Stilling, men jeg kunde jo ønske for vort Samfunds Skyld, at Resultatet var blevet et andet. Og jeg vil haabe, at Regeringen, naar den har overvundet den Forskrækkelse, som den har været ude for i Gaar og i Dag, vil samle sig om de Forslag, som virkelig

kan have Betydning for dansk Erhvervsliv, kan have Betydning for, at der igen sættes Arbejde i Gang herhjemme, kan have Betydning for, at der igen skaffes Penge til Veje til Igangsættelse af Arbejde her i vort Land. Thi det er nemlig Livsnerven, at der igen kan skaffes en Kreditgivning, der gør det muligt for Erhvervene at komme i Gang. Den Lov, der lige er vedtaget i dette høje Ting om at optage de 20 Mill. Dollars Laan, er jo kun en Draabe i Havet. Hvis den højtærede Regering mener dermed at have skaffet Midler til Veje i Overensstemmelse med de Udtalelser, Statsministeren fremsatte ved denne Samlings Begyndelse, tror jeg, at den tager fejl. Nej, der skal meget mere til.

Jeg haaber, at Regeringen vil sætte ind paa at søge en Samling i den danske Rigsdag, en Samling gaaende ud paa at iværksætte Foranstaltninger, der kan virke til Gavn for de mange og til Skade for ingen. Det vil jeg nemlig gerne have Lov til at sige i dette Øjeblik, at skønt Partiet Venstre, og de Radikale for øvrigt ogsaa, gerne vil gøre Forsøg paa at stikke os i Skoene, at vi vil arbejde blindt for en Toldpolitik til Skade for Landets bærende Erhverv, til Skade for Landets Eksport, ved de udmærket vel, at der findes ikke et Menneske i dette Land, som kunde tænke sig at gaa med til Toldforanstaltninger af den ene eller den anden Art, som paa nogen Maade kunde have disse Følger. Men ikke desto mindre søger de i deres Agitation at bilde Folk i Landet det modsatte ind. Dette skal imidlertid ikke lykkes dem.

Det, man fra vor Side har villet, og det, man fra vor Side er gaaet med til og stadig vil være med til at arbejde for, er en fornuftig Handelspolitik, som stræber at hjælpe de Erhverv, der er i Nød, uden samtidig at skade andre. Jeg troede dog, at Partiet Venstre var saa intelligent, at det kunde forstaa dette, men det er jo muligt, at det ikke vil.

Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at naar den Varme, som tilsyneladende har generet de danske Politikere i disse Dage i en betydelig Grad, er endt, der da kan være Mulighed for her i den danske Rigsdag at enes om Foranstaltninger, der i betydelig større Grad end hidtil kan virke til Ophjælpning af dansk Erhverv til Fremme af dansk Arbejde, saaledes at vi kan faa sunde og gode Forhold bragt til Veje.

Ordføreren (Stæuning): I og for sig var det Synd at gøre Indvendinger mod det